

Eerst werd de borstomtrek van de koe vlak achter de voorbenen gemeten en daarna de lengte tussen de boeg van het schoudergewricht en het zitbeen ter hoogte van de staart (zie tekening). In de overtuiging dat elke meting relatief is... naargelang zomer- of wintervacht van de koe, naargelang de boer het meetlint strak aantrekt, naargelang het juiste meetpunt bij de kromming van schouder en zitbeen... leveren deze twee metingen een benaderend gewicht op.

Formule: $G = 87,5 \times b^2 \times l$, waarin G = gewicht op voet; b = borstomtrek (in m); l = romplengte (in m).

Voorbeeld: b = 2,00 m ; l = 1,70 m => $87,5 \times (2,00 \times 2,00) \times 1,70 = 595$. Deze koe weegt op voet ongeveer 595 kg.

Grotere rundveebedrijven, vooral vleesveebedrijven, hebben tegenwoordig geïnvesteerd in een 'veebasculé'. De economie houdt niet van houttje-touwtje of van natte-vingerwerk.

Hij staat in mijn geheugen gebrandmerkt, die veekoopman met zo'n Amerikaans *vleegmasjieng*, *e kalötsje*, 'ne *nötse grieze sjtöbjas*, *broen sjtroontsbotte* en 'ne *kuul onder g'ne erm*, voor wie ik als kleine jongen zo bang was. Op een bepaald ogenblik pakte hij mijn vader bij de pols en sloeg met vlakke hand hard op mijn vaders hand. Maar mijn vader sloeg ook al eens terug. Als de koopman luidruchtiger werd en het uiterste van zichzelf gaf met *y dreigeld por li pti* [en drinkgeld voor de kleine] was het vaak afgelopen.

Afspraak met de veekoopman was dat het verkochte dier bij lading steeds nuchter moest zijn. Je kan je voorstellen dat al dat voeder in het verteringskanaal geen *kotelet* is. Ah ja hé... we hebben daarnet ook niet gemeten van kop tot staart, nietwaar meneer Quetelet?

Julien Geelen

Gele anemonen in het Hoogbos

Maandag 18 april 2016 kwamen flink wat belangstellenden af op de streepexcursie van de Limburgse Planten Werkgroep. Er liepen ook vier Voerenaars mee. Gids was Luc Lenaerts, een ervaren paddenstoelenkenner, maar we gingen vooral voor de flora. Die werd zorgvuldig door Bert Berten genoteerd op de streeplijst voor het vak E7.46.41 en 42. In dat vak ligt het Voerense Hoogbos, een uitgestrekt hellingbos op kalkgrond.

We vertrokken vanuit Mheer en noteerden in het begin veel voorjaarsbloeiërs. Zoals Knolsteenbreek, Witte bosanemonen en het Bosviooltje in een bleeksporige en donkersporige uitvoering, maar zelfs ook bleeksporige met een donker spoor. Zijn het wel aparte soorten? Op wat zuurdere plekken verbleekten de hele bloemen van de bosviooltjes. Minder opvallende planten als Grote veldbies, Ruige veldbies, Boszegge, Trilgras en Eenbloemig parelgras weden ook opgemerkt. Dan werd eindelijk de Gele bosanemoon gevonden. Veel zeldzamer dan de witte en wat verscholen tussen het Bosbingelkruid. De enige plek in Voeren?

De paddenstoelenmannen vonden natuurlijk ook hun zaken. De Bleke borstelkurkzwam bijvoorbeeld. Een klein truffeltje verdween in hun doosje. We zagen de Bruine kogelzwam op dode Hazelaar (foto). En versleten Elfenbankjes, zelf ook al door schimmel aangetast. De Houtskoolknotszwam op dode Es maakt het rijtje af.

Voor ons Voerenaars was het de

moeite waard, want we leerden een mooie locatie kennen met de bijbehorende flora, bekeken de vormen van het landschap en maakten kennis met aardige mensen uit verschillende hoeken van Limburg. Wel praktisch allemaal mensen op gepensioneerde leeftijd, maar dat is begrijpelijk als men iets organiseert op een maandagmiddag.

Jos Buysen